

-176211

Info Den Helder - Lbr. 12/063 - modelverordening Drank- en Horecawet

Van: VNG <VNG@VNG.NL>
Aan: "info@denhelder.nl" <info@denhelder.nl>
Datum: 11-7-2012 15:43
Onderwerp: Lbr. 12/063 - modelverordening Drank- en Horecawet

informatiecentrum tel. (070) 373 8393	uw kenmerk	bijlage(n)
betreft modelverordening Drank- en Horecawet	ons kenmerk ECGR/U201201026 Lbr. 12/063	datum 2 juli 2012

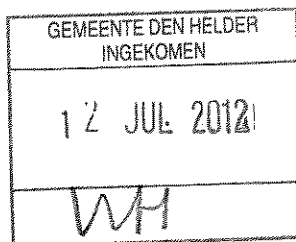
Geachte heer/mevrouw,

Hierbij gaat de nieuwe modelverordening die de gewijzigde Drank- en Horecawet (DHW) verplicht zal stellen ter voorkoming van oneerlijke mededinging door paracommerciële horecabedrijven. Het model heeft de vorm van een nieuw onderdeel van de model-APV. Er zijn ook andere bepalingen in opgenomen die gebaseerd zijn op de DHW, maar die niet verplicht zijn. Deze hebben vooral betrekking op het tegengaan van onverantwoorde verstrekking van alcohol aan met name jongeren.

Bij het opstellen hebben wij een groot aantal belanghebbende organisaties geraadpleegd. Hun opmerkingen hebben we verwerkt, rekening houdend met de uitgangspunten van de wetswijziging

Klik hieronder voor de volledige brief en de bijlage:
<http://www.vng.nl/eCache/DEF/1/16/542.html>

Ons kenmerk

Stuknummer: A112.06609

Vereniging van Nederlandse Gemeenten

Modelverordening Drank- en Horecawet

Ledenbrief, 11 juli 2012

- Modelverordening Drank- en Horecawet (volledige brief)
- Bijlage modelverordening (deze is te vinden in de databank modelverordeningen van de Sdu)

→ niet uit te printen door IV,
brievenloggegens benodigd zijn

Samenvatting

Hierbij gaat de nieuwe modelverordening die de gewijzigde Drank- en Horecawet (DHW) verplicht zal stellen ter voorkoming van oneerlijke mededinging door paracommerciële horecabedrijven. Het model heeft de vorm van een nieuw onderdeel van de model-APV. Er zijn ook andere bepalingen in opgenomen die gebaseerd zijn op de DHW, maar die niet verplicht zijn. Deze hebben vooral betrekking op het tegengaan van onverantwoorde verstrekking van alcohol aan met name jongeren. Bij het opstellen hebben wij een groot aantal belanghebbende organisaties geraadpleegd. Hun opmerkingen hebben we verwerkt, rekening houdend met de uitgangspunten van de wetwijziging.

VNG Postbus 30435 2500 GK Den Haag | 070-373 83 93

Brief aan de leden
T.a.v. het college en de raad

Informatiecentrum tel.
(070) 373 8393

uw kenmerk

bijlage(n)
1

betreft
modelverordening Drank- en
Horecawet

ons kenmerk
ECGR/U201201026
Lbr. 12/063

datum
11 juli 2012

Samenvatting

Hierbij gaat de nieuwe modelverordening die de gewijzigde Drank- en Horecawet (DHW) verplicht zal stellen ter voorkoming van oneerlijke mededinging door paracommerciële horecabedrijven. Het model heeft de vorm van een nieuw onderdeel van de model-APV. Er zijn ook andere bepalingen in opgenomen die gebaseerd zijn op de DHW, maar die niet verplicht zijn. Deze hebben vooral betrekking op het tegengaan van onverantwoorde verstrekking van alcohol aan met name jongeren.

Bij het opstellen hebben wij een groot aantal belanghebbende organisaties geraadpleegd. Hun opmerkingen hebben we verwerkt, rekening houdend met de uitgangspunten van de wetswijziging.

Aan de leden

Informatiecentrum tel.
(070) 373 8393

uw kenmerk

bijlage(n)

1

betreft
modelverordening Drank- en
Horecawet

ons kenmerk
ECGR/U201201026
Lbr. 12/063

datum

11 juli 2012

Geacht college en gemeenteraad,

Inleiding

De gewijzigde Drank- en Horecawet (DHW) verplicht de raden bij verordening regels te stellen ter voorkoming van oneerlijke mededinging waaraan paracommerciële rechtspersonen zich te houden hebben bij de verstrekking van alcoholhoudende drank. De raden mogen daarbij onderscheid maken naar de aard van de paracommerciële rechtspersoon. Zie artikel 4 van de Wet van 24 mei 2012 tot wijziging van de DHW (Stb. 2012, 237).

Deze regels zijn op zichzelf geen nieuw fenomeen. In de huidige DHW is bepaald dat dergelijke regels, in de vorm van voorschriften en beperkingen, worden verbonden aan de vergunning die de paracommerciële rechtspersonen ex artikel 3 DHW nodig hebben om het horecabedrijf te kunnen uitoefenen. Die voorschriften en beperkingen worden dus overgeheveld van de vergunning (die blijft bestaan) naar een algemene regel.

Naast de verplichte medebewindverordening op grond van artikel 4 DHW maakt de gewijzigde wet nog meer (niet verplichte) medebewindbepalingen mogelijk. De bijgaande modelverordening bevat de medebewindbepalingen die zijn gebaseerd op de artikelen 25a, 25b en 25c van de DHW. Deze bepalingen zien niet op paracommerciële horeca, maar dienen om onverantwoorde verstrekking van alcohol aan in het bijzonder jongeren tegen te gaan.

Bij het opstellen van deze modelverordening hebben wij een groot aantal belanghebbende organisaties geraadpleegd. Bij het opstellen hebben wij een groot aantal belanghebbende organisaties geraadpleegd. Hun opmerkingen hebben we verwerkt, rekening houdend met de uitgangspunten van de wetswijziging.

De gewijzigde DHW treedt naar verwachting op 1 januari 2013 in werking. Vanaf die datum hebben de raden nog een jaar de tijd om de verplichte verordening voor de paracommerciële horecabedrijven vast te stellen (artikel III, eerste lid, van de Wet tot wijziging van de DHW).

De VNG betreurt het overigens dat in de gewijzigde Drank- en Horecawet niet is neergelegd dat de leeftijd waarop met alcohol verstrekt mag krijgen niet is verhoogd naar 18 jaar. Wij zullen daarvoor blijven pleiten.

Implementatie van dit model

Deze modelbepalingen hebben de vorm van een wijzigingsverordening van de model-APV. Daardoor wordt een nieuwe afdeling aan hoofdstuk 2 van de model-APV toegevoegd. Het gaat hier om een medebewindsverordening met als grondslag de artikelen 4 en 25a, 25b, 25c en 25d van de DHW. Deze grondslag staat vermeld in de aanhef van de wijzigingsverordening. Na vaststelling van de wijzigingsverordening door de raad en publicatie daarvan wordt de geconsolideerde versie van de APV gepubliceerd. Dat de grondslag van de nieuwe afdeling een andere is dan de rest van de APV blijft bekend doordat de wijzigingsverordening is gepubliceerd. En uiteraard is dit ook vermeld in de toelichting bij dit nieuwe onderdeel van de model-APV.

Het model geeft voor elk artikel verschillende alternatieven. In de (artikelgewijze) toelichting vindt u daarover meer.

Zoals bekend bestaat de APV voor het overgrote deel uit autonome bepalingen. Toch stellen we voor, in overleg met de klankbordgroep van gemeenteambtenaren die bij de opstelling van dit model betrokken was, deze medebewindbepalingen in de model-APV op te nemen. Voor veel gemeenten is dit het meest praktisch. Zij hebben al bepalingen over horeca in de APV opgenomen (horeca-exploatievergunning, sluitingstijden en dergelijke) en op deze manier staan al deze bepalingen bij elkaar in één verordening. Anders dan wel eens wordt aangenomen kunnen de raden alle onderwerpen in de APV regelen die zij willen, zolang zij daar maar een grondslag voor hebben. Of dit nu de autonome verordende bevoegdheid op grond van artikel 149 van de Gemeentewet is, of een medebewindsbevoegdheid zoals in dit geval, doet daarbij niet ter zake. De VNG hanteert het uitgangspunt dat als iets in de APV kan worden geregeld, dat dit dan ook gebeurt (zie aanbeveling 13 van de 100 Ideeën voor de gemeentelijke regelgever). Alleen waar dat een toegevoegde waarde heeft wordt een nieuwe, losstaande verordening gecreëerd.

Gemeenten die een aparte horecaverordening hebben kunnen deze nieuwe afdeling van de model-APV (met eventuele aanpassingen) uiteraard in die verordening opnemen. Ook is het uiteraard mogelijk om alleen voor deze nieuwe bepalingen een aparte verordening op te stellen. In dat geval moet de gemeente erop letten om enkele algemene bepalingen (zoals

begripsbepalingen, aanvraag- en beslistermijnen) en slotbepalingen toe te voegen. Zie hiervoor hoofdstuk 2, paragraaf 23, van de 100 Ideeën voor de gemeentelijke regelgever.

Geen onnodige beperkingen

Bij het opstellen van deze modelbepalingen is als uitgangspunt genomen dat er geen onnodige beperkingen aan de paracommerciële instellingen moeten worden opgelegd. Dit is in lijn met het standpunt van de regering, die in de memorie van toelichting (Kamerstukken II 2008/2009, 32 022, blz. 10) vermeldt dat zij er van uitgaat dat de gemeenten de belangrijke maatschappelijke functie van de verschillende paracommerciële instellingen in acht zullen nemen en geen onnodige beperkingen zullen opleggen daar waar de mededinging niet in het geding is en er geen sprake is van onverantwoorde verstrekking van alcohol, met name aan jongeren.

Verder is een belangrijk uitgangspunt dat het gaat om lokaal maatwerk. Of er sprake is van oneerlijke mededinging hangt immers sterk af van de plaatselijke situatie. In dit model worden daarom artikelen en artikelleden aangeboden die nog niet concreet zijn ingevuld, soms ook in diverse varianten, waar de raden uit kunnen kiezen of die zij als inspiratiebron kunnen gebruiken. Het is immers niet mogelijk alle plaatselijke situaties te overzien en in één enkel model op te nemen. Bij de invulling door de gemeenteraden is het van belang dat er alleen regels worden gesteld als er in de lokale situatie inderdaad sprake is van *oneerlijke* mededinging. Het is niet mogelijk om beperkingen op te leggen die *iedere* mededinging met de reguliere horeca tegengaan; dan zouden de raden buiten de bevoegdheidsgrondslag van de DHW treden. Dat heeft dan tot gevolg dat dergelijke bepalingen niet rechtsgeldig zijn en door de bestuursrechter opzij gezet zullen worden.

De gewijzigde DHW verplicht niet om de bestaande afspraken die zijn neergelegd in voorschriften bij de vergunningen voor de paracommerciële instellingen te herzien. Wel is het belangrijk dat er op lokaal niveau goed bediscussieerd wordt of de huidige situatie goed werkt. Als dat het geval is, kunnen de bestaande afspraken verwerkt worden in de verordening. De wetswijziging verplicht immers alleen om datgene wat voorheen per vergunning geregeld was, nu te vertalen in een algemeen verbindend voorschrift. De handreikingen die verschillende belangengroepen gepubliceerd hebben zijn nog steeds bruikbaar, zoals het model-Bestuursreglement van NOC*NSF, Alcohol in Sportkantines.

Ook bij de artikelen ter uitwerking van artikel 25a t/m 25c van de gewijzigde DHW geldt dat zij alleen moeten worden overgenomen als ze echt nodig zijn. Het gaat hier om bepalingen die de verkoop van alcohol tijdens bijvoorbeeld evenementen aan banden kunnen leggen of helemaal verbieden, en om het koppelen van de sluitingstijden van de horeca aan de toegangsleeftijden van het horecapubliek. Bij de voorstellen aan de raad zal goed moeten worden gemotiveerd of deze bepalingen echt nodig zijn. Dit ook met het oog op de toezichtslasten. Verder kunnen deze bepalingen zeer beperkend zijn voor het bedrijfsleven.

We hebben geen modelbepalingen opgenomen ter uitwerking van artikel 25d (voor wat betreft het

tegangaan van stuntprijzen in de horeca) en artikel 26, tweede lid van de DHW (aanvraagformulieren voor aanvullende vragen, al dan niet elektronisch). De reden om geen bepaling over stuntprijzen op te nemen is de volgende. Om te kunnen bepalen of er sprake is van stuntprijzen moeten gemeenten kunnen aantonen welke prijzen er gewoonlijk worden gevraagd in een bepaald verkooppunt. Daarvoor moeten de verschillende prijzen voor langere tijd zijn bijgehouden. Dat vergt veel inspanning en levert zodoende veel toezichtslasten voor de gemeente op. Wij raden daarom af een dergelijke bepaling op te nemen.

Wat het opnemen van formulieren betreft: dat is zo zeer maatwerk dat het niet mogelijk is om dat in een modelverordening te doen. Als een gemeenteraad van de mogelijkheid gebruik wil maken raden we aan om een artikel op te nemen waarin wordt verwezen naar een genummerde bijlage bij de APV waarin dat formulier is opgenomen.

Andere modelverordeningen

Door het Bureau Eerlijke Mededinging (BEM) is in november 2011 een eigen modelverordening uitgebracht. Dit model is zonder onze inbreng tot stand gekomen. De gemeenten kunnen dit model natuurlijk gebruiken als naslag. Doordat de BEM-verordening inhoudelijk is ingevuld, sluit zij echter niet aan bij de uitgangspunten van de gewijzigde DHW, namelijk dat op lokaal niveau de afweging gemaakt moet worden. Daardoor valt ook niet uit te sluiten dat de BEM-verordening in veel gevallen verder gaat dan nodig om oneerlijke mededinging tegen te gaan. In ieder geval wordt niet met cijfers of onderzoeksresultaten onderbouwd waarom die regels in alle gevallen nodig zouden zijn om oneerlijke concurrentie tegen te gaan. Daarmee gaat het BEM-model naar onze mening de verordende bevoegdheid die in de gewijzigde DHW is gecreëerd te buiten. Dat zou dan gevolgen hebben voor de rechtsgeldigheid van die bepalingen; zie hiervoor onder het kopje "geen onnodige beperkingen".

Daarnaast voldoet de BEM-verordening niet aan de (juridische kwaliteits)eisen die de VNG hanteert voor de eigen modellen en is de BEM-verordening op punten juridisch onhoudbaar. Bijvoorbeeld wat betreft het nader inkaderen van de ontheffingsbevoegdheid van de burgemeester: de burgemeester heeft deze bevoegdheid rechtsreeks op grond van de wet, deze kan daardoor niet door de raad worden ingeperkt. Ook sluit de BEM-verordening niet aan bij wat de gemeentelijke klankbordgroep van de VNG voor ogen had.

Het Nederlands Instituut voor Alcoholbeleid heeft medio juni 2012 samen met drie regionale alcoholpreventieprojecten ook een eigen modelverordening uitgebracht. Met de projectgroep die dit model heeft opgesteld is wel contact geweest, maar een grondige inhoudelijke toets door de VNG heeft niet plaatsgevonden. De insteek van het model van STAP is meer preventiegericht dan het VNG-model.

Overige gevolgen van de wijziging van de DHW

- Overgangsrecht reguliere drankvergunningen: vergunningen op grond van artikel 3 DHW worden als de wetswijziging van kracht is geworden niet meer verleend door het college van B&W, maar door de burgemeester. Dat betekent niet dat alle bestaande vergunningen vervallen en opnieuw verleend moeten worden. Dat het bevoegd gezag verandert op de datum van inwerkingtreding brengt niet mee dat daarmee de bestaande vergunningen zijn vervallen.
- Overgangsrecht m.b.t. de drankvergunningen voor paracommerciële instellingen: de voorwaarden en beperkingen die op grond van het oude artikel 4 DHW aan de drankvergunning van een paracommerciële instelling waren verbonden, vervallen op het tijdstip dat de verordening op grond van het nieuwe artikel 4 DHW van kracht wordt. De burgemeester verstrekt de paracommerciële instelling zo nodig een gewijzigde vergunning. Zie artikel III, tweede en vierde lid van de wijzigingswet (Stb. 2012, 237).
- Leges. Als de gemeente leges wil kunnen heffen voor de ontheffing die de burgemeester verleent op grond van artikel 4, vierde lid, van de DHW, dan moet deze worden opgenomen in de gemeentelijke legesverordening. In de model-legesverordening van de VNG staan de horecabepalingen in artikel 3.1. De melding van artikel 30a DHW (nieuw) zou hier ook nog aan kunnen worden toegevoegd.
- Overgang van het toezicht naar de gemeenten. Om de gemeenten hierbij behulpzaam te zijn en van informatie te voorzien heeft de NVWA een Expertisecentrum ingericht en een helpdesk opgezet. Deze vindt u hier: <http://www.handhavingdhw.nl>. Ook vindt u hier informatie over het toepassen van de bestuurlijke boete.

Bekostiging overgang toezicht.

De overgang van het toezicht brengt voor de gemeenten kosten met zich mee. Het is gebruikelijk dat gemeenten de kosten die voortvloeien uit wijziging van de regelgeving, in het gemeentefonds krijgen vergoed. De VNG heeft zich vanaf het begin van het verandertraject ingespannen voor een passende financiële compensatie voor de gemeenten. Deze inspanningen hebben helaas niet tot het gewenste resultaat geleid. Tot op het hoogste bestuurlijke niveau heeft de VNG met het vorige kabinet gesproken over de noodzaak tot een passende financiële combinatie. Het kabinet bleef volharden in zijn mening dat in het accres van het gemeentefonds 2007-2011 voldoende middelen beschikbaar waren om de kosten voor de DHW op te vangen. Wij zien thans geen reële mogelijkheid om die beslissing terug te draaien. Wij zijn ons bewust dat gemeenten hierdoor in een lastige positie worden gemanoeuvreerd, niet in de laatste plaats omdat in gemeentefondscirculaires nooit is bericht over de bestemming van het accres voor een zaak als deze. Dit in tegenstelling tot de informatie die de gemeenten toentertijd ontvingen over de gewenste aanwending van € 280 miljoen van het accres 2007-2011 voor onderwijs, armoedebeleid en jeugdbeleid.

Wijze van totstandkoming van deze modelverordening

Reacties belangenverenigingen.

Een concept van de modelverordening hebben we besproken met de volgende belangenverenigingen:

- Koninklijke Horeca Nederland (KHN)
- Bureau Eerlijke Mededinging (BEM)
- Landelijke Kamer van Verenigingen (van studenten)
- Vereniging Dorshuizen
- Vereniging Nederlandse Organisaties Vrijwilligerswerk
- Vereniging Nederlandse Poppodia en -Festivals
- Vereniging van Schouwburg- en Concertgebouwdirecties
- Nederlandse Museumvereniging
- NOC*NSF

In het hierna volgende geven we in het kort de standpunten weer en vermelden we hoe we deze verwerkt hebben.

Alle deelnemers aan het overleg onderschreven het standpunt van de VNG en van de regering dat er alleen regels moeten worden gesteld als dat nodig is; wat betreft de paracommerciële horecabedrijven alleen als er sprake is van oneerlijke mededinging. Verder onderschreven allen het uitgangspunt dat er geen aanleiding of reden is voor gemeenten om bestaande afspraken – nu in de vorm van voorschriften aan de vergunningen – te veranderen, als die op lokaal niveau goed werken.

BEM en KHN

BEM en KHN verschillen met de VNG van mening over de uitgangspunten van de modelverordening. BEM en KHN zijn er voorstander van dat de VNG bepaalde schenktijden aan de leden aanbeveelt via deze modelverordening. Wij zijn van mening dat dat alleen al niet kan omdat de bestaande afspraken per gemeente kunnen verschillen; dat is weer een gevolg van het feit, dat de vraag of er sprake is van oneerlijke mededinging sterk afhangt van de plaatselijke omstandigheden.

BEM is het er verder niet mee eens dat wij de modelverordening in de vorm van een nieuwe afdeling van de APV, en wel in hoofdstuk 2 (openbare orde) hebben gegoten. Wij zijn het niet eens met BEM dat in de APV en/of in hoofdstuk 2 alleen zaken zouden mogen worden geregeld die op openbare orde betrekking hebben. Het is geheel aan de gemeenteraad om te kiezen hoe hij de verplicht voorgeschreven regels op grond van artikel 4, eerste lid DHW vormgeeft.

BEM verwijst verder naar de modelverordening die het zelf heeft opgesteld. Op dit model zijn we hiervoor al ingegaan onder het kopje "Andere modelverordeningen".

Culturele instellingen

De Vereniging Nederlandse Poppodia en -Festivals, de vereniging van Schouwburg- en Concertgebouwdirecties en de Nederlandse Museumvereniging benadrukten het belang van de horecafunctie bij het verwerven van inkomsten. Van paracommerciële rechtspersonen die subsidie ontvangen wordt tegenwoordig steeds meer verwacht dat ze om voor subsidie in aanmerking te komen zelf ook inkomsten verwerven. In het algemeen gesproken wordt van culturele instellingen ondernemerschap verwacht. Dat blijkt bijvoorbeeld uit de brief 'Cultureel ondernemersklimaat' van de Federatie Cultuur naar staatssecretaris Zijlstra van OCW d.d. 14 mei 2012 en de beleidsbrief "Programma Ondernemerschap Cultuur" van de staatssecretaris d.d. 31 mei 2012. Onnodige inperking van de schenktijden staat haaks op deze uitgangspunten. De VNG adviseert daarom de schenktijden voor deze categorie zo ruim mogelijk te houden, waarbij het voorkomen van oneerlijke mededinging uiteraard wel uitgangspunt blijft. Bij filmtheaters, schouwburgen en musea kunnen de schenktijden ruim gesteld worden omdat er nauwelijks kans is op concurrentie door de geringe alcoholbehoefte van het publiek. Bovendien hebben deze instellingen primair van de reguliere horeca afwijkende specifieke activiteiten en ruimten. Bij de poppodia doen al te krappe schenktijden afbreuk aan de aantrekkelijkheid van de instelling, terwijl er aanwijzingen zijn dat ook deze schenktijden nauwelijks invloed hebben op de concurrentie met de reguliere horeca. De aanwezigheid van poppodia kan zelfs een stimulans vormen voor de omliggende horeca.

Wel is het zo dat het zelf verwerven van inkomsten door culturele instellingen die rechtspersonen in een lastige positie kan brengen; ze kunnen de fiscale voordelen die verbonden zijn aan de paracommerciële status verliezen als ze te veel commerciële activiteiten gaan ontplooiën. Dat kan in voorkomend gevallen strijd opleveren met het vigerende bestemmingsplan als de horeca-activiteiten zo langdurig worden dat er geen sprake meer is van ondersteunende horeca. We adviseren de gemeenten voor deze culturele instellingen een integraal beleid te voeren in die zin dat ze de verordening voor de paracommerciële horeca, de subsidieverstrekking en het bestemmingsplan op dit onderwerp goed op elkaar aansluiten. Zo worden conflicten in de lokale praktijk voorkomen en wordt tevens voorkomen dat instellingen in een spagaat raken.

Overige belangenorganisaties

De opmerkingen van de Landelijke Kamer van Verenigingen (LKvV) betroffen de definities van studentenverenigingen en studentensportverenigingen en het karakter van afstudeerborrels. Het Landelijk dorpshuizenoverleg benadrukte de rol van dorpshuizen op het platteland en het vaak ontbreken van reguliere horeca, waardoor er geen oneerlijke concurrentie ontstaat en er geen reden is de schenktijden te beperken of bijeenkomsten te verbieden.

De Vereniging Nederlandse Organisaties Vrijwilligerswerk corrigeerde enkele fouten in de concepttekst.

Met NOC*NSF hebben we van gedachten gewisseld over de invulling van het artikel over schenktijden voor sportkantines zodanig dat rekening gehouden kan worden met de tijstippen van competities, die per tak van sport kunnen verschillen.

Al deze opmerkingen hebben geleid tot aanpassingen.

VNG-commissies

Een concept van de modelverordening is voorgelegd aan de VNG-commissies Gemeenterecht, Onderwijs, Cultuur en Sport, Bestuur en Veiligheid, en Gezondheid en Welzijn.

Alle commissies stemden in met de gekozen opzet. De commissies Gemeenterecht en Welzijn en Gezondheid drongen erop aan in de ledenbrief het VNG-standpunt over de modelverordeningen van de BEM te verwoorden. Dat is gebeurd. Verder hebben de opmerkingen vanuit de commissies tot aanpassingen van het model geleid of zijn ze verwerkt in deze ledenbrief.

Hoogachtend,

Vereniging van Nederlandse Gemeenten

mr. R.J.J.M. Pans
voorzitter directieraad

Deze ledenbrief staat ook op www.vng.nl onder brieven.